

было наистиннѣ по Божіето смотрѣніе: нѣ ако сѣ испыта то спорѣдъ челоуѣческото разсѣжданье, види сѣ да е твѣрдѣ погрѣшително. Исавъ и Іаковъ, двама брата сѣ сынове Ісаакови: Исавъ е по-голѣміатъ, а Іаковъ по-малкіатъ сынъ. И тѣи надлежало на Исавъ спорѣдъ естествоу законъ, като на първенецъ, да приеме родытелското благословеніе: обаче по-напредъ го полѣчилъ Іаковъ: при което сѣ стичатъ три обстоятелства, които сѣ видатъ три голѣмы погрѣшности. Първата, че Ісаакъ отъ старость ослѣпѣлъ, и нищо не видалъ. „Бѣсть по ѣже состарѣтисѣ Ісаакъ, помрачѣстѣ сѣ ѡчи ѣго, ѣже видѣти.“(1) И тѣи слѣпо дава той благословеніето, безъ да распознае по-напредъ, кой е былъ наистина по-голѣміатъ сынъ. И това е едната. Ісаакъ, за да даде благословеніето, поискалъ испърво подарѣкъ, поискалъ да ѣде отъ лова на сына си: „Оулови ми лѡвъ и сотвори ми ѣди, ѣкоже люблю ѣзъ: и принеси ми да ѣмъ.“(2) И тѣи продава той това благословеніе, което трѣбѣвало да му даде даръ, таа е втората. Ісаакъ былъ измаменъ отъ жената си Ревекка, която, защото обичала повече Іакова, облакла го съсъ дрехыты на Исавъ, и тѣи Ісаакъ благословила Іакова съ мнѣніе, ужь че благослова първороднѣ Исавъ. За което като сѣ извѣстилъ измаменіатъ онзи старецъ, заключилъ сѣ и станѣлъ извѣзъ себе си: „и ѡужасѣ сѣ Ісаакъ ѡужасомъ велѣимъ сѣлѡ.“(3) И въ една такъжъ вещь только свѣщеннолѣнна отъ една жена сѣ измамюва, только лесно Патриархътъ: това е третата. Той понеже былъ слѣпъ, и измаменъ съ хитрость-тѣ на дрѣггыго, дава на Іакова за принесеннѣтъ отъ него розѣвъ това благословеніе, което сѣ стоало да даде Исавъ. Нѣ най-послѣ, Ісаакъ кокъвъ е былъ? единъ челоуѣкъ: а челоуѣкътъ все тѣи дава благословеніето, тѣи дарѣва честь-тѣ, тѣи прави избираньето: или защото е ослѣпенъ отъ безѡміе, или побѣденъ отъ сребролюбіе, или измаменъ отъ простота. Я Божити свѣти не сѣ тѣи, както челоуѣческыти свѣти. „Совѣти во мой, не ѣкоже совѣти вѣши.“(4) Колкото отстои земаата отъ небето, только сѣ несходственны челоуѣческыты сѣдѣвы съ Божиты сѣдѣвы. Инакъ Богъ предопредѣлава, инакъ си дава благодать-тѣ, инакъ обдаряватъ съсъ слава, инакъ прави избираніето. Богъ е Всевидецъ, и види съ всепроницателно око най-малкото и скрѣтото. Богъ е Праведенъ, и сѣди

[1] Быт. гл. 27, ст. 1. [2] Быт. гл. 27, ст. 3 и 4. [3] Тамже ст. 33. [4] Ис. гл. 45, ст. 20.